

ПРАВОВА ОХОРОНА ВОД

Правова охорона вод – це сукупність правових норм, якими регулюються однорідна група суспільних відносин в сфері охорони і раціонального використання водних ресурсів (водні відносини). Є інститутом комплексної галузі екологічного права України. В Україні у 2010 році було затверджено Основні Засади (стратегію) Державної екологічної політики України на період до 2020 року. В них, зокрема, зазначено, що водокористування в Україні здійснюється переважно нераціонально, непродуктивні витрати води збільшуються, обсяг придатних до використання водних ресурсів внаслідок забруднення і виснаження зменшується.

Метою вивчення курсу є детальне вивчення реальних проблем правової охорони вод, що існують у нашій країні: прогалини водного законодавства, відсутність дієвого економічного стимулювання водокористувачів, ліберальне екологічне оподаткування та інші проблеми еколого-правового характеру, з якими стикається як науковець, так і практикуючий юрист, який працює в галузі екологічного та водного права.

У результаті вивчення навчальної дисципліни **студент повинен знати** :

- проблемні питання теорії, практики та законотворчості в сфері відносин з правової охорони вод;
- діюче законодавство у сфері правової охорони вод;
- механізм реалізації охорони вод від забруднення, засмічення та виснаження.
- правовий режим забезпечення безпеки та належного стану водних об'єктів та їх використання;
- юридичну відповідальність за порушення правового режиму використання та охорони вод.

вміти :

- порівнювати і аналізувати норми законодавства у сфері правової охорони вод ;
- тлумачити і застосовувати чинне законодавство про правову охорону вод;
- узагальнювати еколого-правову практику у сфері правової охорони вод та робити відповідні висновки;
- давати юридичну кваліфікацію відносинам, що пов'язані із правовою охороною вод.

Великого значення набуває вивчення ролі контролю у формуванні мотивації навчання студентів, розвитку їх пізнавальної самостійності, самоконтролю особистості. Поряд із зовнішніми формами контролю повинні використовуватись шість дидактичних принципів перевірки і оцінки знань: **дієвість, систематичність, індивідуальність, диференціювання, об'єктивність і єдність вимог**. Опитування, яке буде застосовуватись, може бути

фронтальним, індивідуальним, ущільненим. Також використовуватимуться професійні задачі ділові ігри, підібрані відповідно з вимогами.